

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

วิชาการต่าง ๆ ในสังคมทุกวันนี้ มิได้อยู่นิ่งกับที่ แต่เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา คนที่เรียนจบสูง ๆ ถ้าอยากจะทำอย่างก้าวหน้า ควรทำการค้นคว้าศึกษาเล่าเรียนต่อไป แม้จะมีใช้ การศึกษาเล่าเรียนในระบบ เช่น อาจเข้ารับการอบรม สัมมนา ฟังการอภิปราย หรือชมนิทรรศการว่ามีอะไรใหม่ ๆ การฟังข่าวสารจากวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ ก็จำเป็น ทำให้เรารู้ว่า วิทยาการ ก้าวหน้าไปไหนแล้ว สิ่งแวดล้อมรอบตัว เรามันไม่อยู่กับที่ เช่น เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา” (พระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในโอกาสวันไหว้ครู ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2526)

โลกปัจจุบันซึ่งอยู่ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลกระทบต่อสังคมไทย โดยด้านสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์และภาษา ด้านวัฒนธรรมเกิดการซึมซับวัฒนธรรมจากประเทศตะวันตก ประชากรมีการย้ายถิ่นมากขึ้น การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ลักษณะงานจะมีการกระจายการผลิตและเกิดการแข่งขันกันในตลาด แรงงานและความรู้จึงจำเป็นต่อเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เศรษฐกิจขยายตัว เกิดการค้าเสรี ส่งผลต่อรายได้ของประเทศและของประเทศทั่วโลก ด้านการเมืองมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจ มีอิทธิพลเหนือระดับภูมิภาค ภายใต้การรวมกลุ่มของประเทศมหาอำนาจ ลัทธิก่อการร้ายสากลแผ่ขยายไปทั่วโลก มีการทำลายล้างและก่อความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ด้านสิ่งแวดล้อม เกิดการใช้และเผาผลาญทรัพยากร ส่งผลให้เกิดกระแสโลกร้อน อุบัติภัยทางธรรมชาติที่รุนแรง เกิดโรคระบาดใหม่ เช่น โรคเอดส์ โรคซาร์ ใช้หวัดนก ที่ต้องหาทางป้องกัน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร ที่เจริญอย่างไม่หยุดยั้ง เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงถึงกันทั้งด้านข้อมูล ข่าวสาร (Information) แต่อย่างไรก็ตาม การรับรู้ข่าวสารก็ยังไม่สำคัญเท่ากับการมีความรู้ (Knowledge) และสังคมที่พึ่งปรารถนาก็ไม่ใช่เป็นเพียงสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร แต่ต้องเป็น “สังคมแห่งการเรียนรู้” ที่คนในสังคมมีการเรียนรู้ตลอดเวลา

จากปัจจัยดังกล่าวล้วนมีอิทธิพลต่อการศึกษาที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทั้ง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยที่เน้นในเรื่องของมาตรฐาน และคุณภาพ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ประกอบกับนโยบายของรัฐที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 24 ระบุถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน คิดเป็นโดยใน (2) ระบุว่า “ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการ ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา” ใน (3) “จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่าง ต่อเนื่อง” (อุดม เขยกีวงศ์, 2544, หน้า 33)

การศึกษา นับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะเป็นการสร้างสรรคความเจริญก้าวหน้า และสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ ฉะนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่แรกเกิด การดำรงชีพและประกอบอาชีพ การรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลัง สร้างสรรคการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ หลักสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ จะต้อง ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการ การฝึกอบรมความรู้ที่ทันสมัยรวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมควบคู่กันไป เช่น การให้คนมีความรู้ จะต้องฝึกให้มีวินัยในการทำงานควบคู่กัน ไปด้วย

มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ยึดแนวความคิดของการสร้างสังคมไทยให้มีขีดความสามารถ และเข้มแข็งทางด้านความรู้ ความสามารถในด้านการแข่งขัน ตลอดจนความพร้อมที่จะรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยการนำกระบวนการทางการศึกษา ภายใต้กรอบ วิสัยทัศน์ 4 ประการของรัฐบาล ได้แก่ 1) ภาคอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้ในระดับโลก 2) เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง 3) สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ 4) คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดทิศทางการบริหารงานของมหาวิทยาลัยนเรศวร บทบาทของ มหาวิทยาลัยนเรศวร ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ศักยภาพ และขีดความสามารถ ในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง มีภูมิคุ้มกันโดยนำสังคมเข้าสู่ความเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based society) ต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถสูง มีความพร้อมทาง ความรู้ที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

คณะทันตแพทยศาสตร์ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้การกำกับดูแลของ มหาวิทยาลัยนเรศวร คณะฯ จึงต้องมีการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน การนำยุทธศาสตร์กระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองเข้ามาใช้ในองค์กร จึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญเพื่อการพัฒนาบุคลากร จะเป็นผลดีให้เกิดการพัฒนาหน่วยงานและองค์กรตามมา

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงสนใจที่จะศึกษา “แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก” โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning) แนวคิดและทฤษฎีองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าเชื่อว่าแนวคิดดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างแนวทางการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร หน่วยงานและองค์กร

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก
 - 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในคณะ
 - 2.2 ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ 1) การให้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองของคณะฯ 2) การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของคณะฯ ที่สนับสนุนการเรียนรู้
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ได้ทราบวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ได้ทราบแนวทางและประโยชน์ให้บุคลากรภายในคณะฯ และองค์กรอื่นๆ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งสร้างความรู้สึกรักที่ระหว่างบุคลากร อันจะนำไปสู่การสร้างเสริมบรรยากาศที่ดีภายในคณะฯ และทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกรักและผูกพันต่อองค์กรมากขึ้น

4. เพื่อเป็นการวางนโยบายในการพัฒนาบุคลากร ทั้งด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านองค์กร ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมให้คณะทันตแพทยศาสตร์ มีความพร้อมมากขึ้นที่จะดำรงอยู่ในสภาวะแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรในการศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ

1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในคณะฯ

1.1.2 ปัจจัยด้านองค์กร ซึ่งจำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) การให้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองของคณะฯ 2) การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของคณะฯ ที่สนับสนุนการเรียนรู้

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ 5) ความรักในการเรียนรู้ 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหา

2. ประชากรเป้าหมาย คือ บุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยศึกษาจากคณาจารย์ ทั้งที่เป็นข้าราชการสาย ก. และพนักงานสายวิชาการ รวมถึงเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ

3. พื้นที่ที่ศึกษา คือ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

4. ระยะเวลาในการศึกษา เดือนมิถุนายน พ.ศ.2552 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2553 (รวม 10 เดือน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้จากงาน ภาระงานที่รับผิดชอบ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร เนื่องจากการได้รับสิ่งเร้า อันเป็นผลมาจาก ประสบการณ์ การฝึกฝน การฝึกหัด และการปฏิบัติการ การเรียนรู้ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวทั้ง ในด้านส่วนตัว สังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสของการเปลี่ยนแปลงได้

2. การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ซึ่ง ผู้เรียนรู้แต่ละคนมีความคิดริเริ่ม มีความรับผิดชอบต่อการวางแผนและการปฏิบัติ สามารถ แยกแยะข้อมูลในการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้เกิดทักษะความสามารถที่จะ ก่อให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้นั้นๆ

3. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning Readiness) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกหรือเชื่อมั่นว่าตนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและมีทัศนคติที่ เป็นบวกต่อการเรียนรู้ โดยมีความพร้อมจำแนกเป็น 8 ด้าน ได้แก่

3.1 การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ (Openness to Learning Opportunities) หมายถึง บุคลากรภายในคณะฯ มีลักษณะเป็นผู้รักความก้าวหน้า มีความสนใจในการเรียนรู้ ต้องการเรียนรู้ ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อจะได้เป็นคนที่มีคุณภาพ พอใจที่จะได้เป็นผู้ที่คิดริเริ่มในการเรียนรู้ของตน รักที่จะ เรียนรู้อยู่เสมอเมื่อมีโอกาส และรู้สึกว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ตนเองต้องแสวงหา ยินดีที่จะแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น

3.2 การมีมโนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ (Self Concept as an Effective Learner) หมายถึง บุคลากรภายในคณะฯ มีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง มีวินัย ในการเรียนรู้ รู้ว่าตนเองต้องการเรียนรู้อะไร รู้ว่าตนเองจะแสวงหาความรู้ได้อย่างไร และมีความ อยากรู้อยากเห็น เชื่อว่าการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ไม่ใช่เรื่องยาก และเชื่อว่าตนเองสามารถจัด เวลาเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

3.3 การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ (Initiative and Independence in Learning) หมายถึง บุคลากรภายในคณะฯ มีความกระตือรือร้นในการติดตามซักถามเพื่อให้ได้ ความรู้ จำแนกความต้องการที่จะเรียนรู้ของตนเอง ขอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน และเชื่อมั่น ในความสามารถของตนว่าจะทำงานนั้นได้ดี พึงพอใจในการอ่านและทำความเข้าใจด้วยตนเอง รู้ แหล่งที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้ สามารถวางแผนการทำงาน และสามารถที่จะคิดริเริ่มสร้าง งานใหม่ๆ ได้

3.4 การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ (Acceptance of Responsibility for One's Own Learning) หมายถึง บุคคลากรภายในคณะ มีความเต็มใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ถึงแม้จะยาก ชอบที่จะมีบทบาทในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง มีความรับผิดชอบเพื่อให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถที่จะตัดสินใจความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้

3.5 ความรักในการเรียนรู้ (Love of Learning) หมายถึง การที่บุคคลากรภายในคณะ เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ชื่นชมต่อบุคคลที่ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีความตั้งใจจริงที่จะศึกษาหาความรู้ มีความใฝ่รู้ รักและใฝ่ใจในการเรียนรู้อยู่เสมอ สนุกสนานกับการแสวงหาความรู้ และมีความต้องการที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.6 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) หมายถึง การที่บุคคลากรภายในคณะ เป็นผู้ที่ชอบลองทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง สามารถคิดหาวิธีใหม่ๆ และหลากหลายในการแก้ปัญหา มีความอดทนและพยายามที่จะแก้ปัญหาที่ยุ่งยาก

3.7 การมองอนาคตในแง่ดี (Positive Orientation to the Future) หมายถึง บุคคลากรภายในคณะ เป็นผู้ที่มีความพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับเป้าหมายระยะยาวที่ตั้งไว้ มีความคิดว่าการเรียนรู้ทำให้เกิดความก้าวหน้าและเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีความสุขในการคิดถึงอนาคต และมองว่าปัญหาเป็นสิ่งที่ท้าทายไม่ใช่อุปสรรค

3.8 ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหา (Ability to Use Basic Study Skills and Problem-Solving Skills) หมายถึง บุคคลากรภายในคณะ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และทักษะการสังเกต การตั้งโจทย์ปัญหา การตั้งสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล และการสรุปผลข้อมูลมาใช้ในการค้นหาข้อมูลและสามารถคิดหาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

4. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง สิ่ง que แสดงถึงโครงสร้างของความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของปัจจัยส่วนบุคคลในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการอธิบายปรากฏการณ์ที่พึงปรารถนาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงานในคณะ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5. ปัจจัยด้านองค์กรที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง สิ่ง que แสดงถึงโครงสร้างของความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบขององค์กรในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งใน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการอธิบายปรากฏการณ์ขององค์กรที่พึงปรารถนาในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2 ด้าน ได้แก่

5.1 การให้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองของคณะฯ หมายถึง การที่คณะฯ มีนโยบาย กลยุทธ์ ผู้นำองค์กร วัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างองค์กร ระบบการบริหาร ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้

5.2 การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของคณะฯ ที่สนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง การที่คณะฯ มีวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมสร้างบรรยากาศให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้

6. บุคลากรคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร หมายถึง คณาจารย์ทั้งที่เป็นข้าราชการสาย ก และพนักงานสายวิชาการ รวมถึงเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ สังกัดคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า คือ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านองค์กรมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน

ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) ระยะเวลาการปฏิบัติงานในคณะฯ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ 5) ความรักในการเรียนรู้ 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหา

2. ปัจจัยด้านองค์กร ได้แก่ 1) การให้ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองของคณะฯ 2) การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมของคณะฯ ที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 8 ด้าน คือ 1) การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้ 2) มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) การมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ 5) ความรักในการเรียนรู้ 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี 8) ความสามารถในการใช้ทักษะการแก้ปัญหา